

ת"פ 32878/06/15 - מדינת ישראל נגד אביהו פרץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32878-06-15 מדינת ישראל נ' פרץ

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה

נגד

הנאשם

אביהו פרץ

ב"כ המאשימה: עו"ד שירה נתן

ב"כ הנאשם: מוחמד חלאיילה

גזר דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתנהגות פסולה במקום ציבורי. הנאשם הודה, שלא במסגרת הסדר טיעון, בחלק מן העובדות שיוחסו לו בכתב האישום, והמאשימה הסתפקה בהודאתו, וביקשה להרשיעו על פיה.

2. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, בגין אירוע שאירע ביום 30.5.14, סמוך לשעה 16:50, כאשר מכר פרחים על ספו של כביש, ללא היתר. שוטר שהגיע למקום ביקש מהנאשם להזדהות, הנאשם הציג תעודת זהות, אולם כאשר ביקש השוטר לרשום לו דו"ח, תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף ממנה את תעודת הזהות והשליך אותה לשיחים. השוטר הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לתחנה בגין תקיפת שוטר ובתגובה אמר לו הנאשם "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק. אני לא בא אתך לשום מקום". השוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור וניסה לאזוק את ידיו אך הנאשם דחף את השוטר ולא אפשר זאת. רק בסיוע שוטר נוסף הצליח השוטר לאזוק את הנאשם, אשר המשיך להתנגד.

3. בהחלטתה מיום 10.1.16, הורתה כב' השופטת מאק- קלמנוביץ', על הכנת תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, אשר יתייחס גם לשאלת האפשרות לביטול ההרשעה.

4. תסקיר מבחן שהוגש ביום 29.6.16 תיאר כי הנאשם בן 27, גרוש ואב לילדה, מתגורר עם הוריו ועובד כנהג גרר. שירות המבחן התייחס בתסקירו לתיק משנת 2015 בו נמצא הנאשם אשם בעבירת תקיפת בת זוג, ואשר

המתין באותה עת לפרשת העונש. אשר לעבירה הנוכחית, שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לקחת אחריות ולהשלים עם תוצאות מעשיו, כי רואה עצמו קורבן לאירוע, ממזער את חלקו ומשליך את האשמה על הסובבים. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם נעדר כלים מתאימים לווסת את דחפיו, ובמצבים שבהם חש מאוים, הוא עלול לנהוג באימפולסיביות ותוקפנות שעשויים להכשילו בעתיד. הנאשם סרב להשתלב בקבוצה טיפולית והסביר כי אין לו כל בעיה, ומשכך לא הייתה באותו תסקיר המלצה טיפולית. אשר להמלצה העונשית, נאמר כי משעה שהנאשם התנגד לביצוע שירות לתועלת הציבור ואמר שאין כל סיבה שייענש, ההמלצה היא לעונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה, וזאת על מנת שלא לפגוע פגיעה ממושכת בפרנסתו של הנאשם.

5. בדיון שהתקיים לאחר הגשת התסקיר, נטען כי בשיחה עם הנאשם התייחסה קצינת המבחן לכתב האישום המקורי, ולא לכתב האישום המתוקן על פי העובדות שבהן הודה הנאשם, ומכאן מסקנתו של שירות המבחן כי הנאשם אינו לוקח אחריות. בשל האפשרות שאמנם כך היה, הורתה כב' השופטת מאק-קלמנוביץ' על הכנת תסקיר משלים.

6. בתסקיר משלים שהוגש ביום 20.11.16 נכתב כי ישנה התרשמות של שירות המבחן כי חל שינוי מסוים בעמדתו של הנאשם והוא מודה בכתב האישום המתוקן ומקבל אחריות למעשיו, כשברקע לביצוע המעשים תחושת קורבנות ומרמור. באותה עת החל הנאשם בקשר מחודש עם גרושתו, והוא נמצא בהליך של שינוי גם במעגלים החברתיים וגם במישור התעסוקתי. קצינת המבחן סברה, כי הנאשם מצליח לזהות באופן ראשוני מוקדים בעייתיים בהתנהגותו, אך התרשמה מדבר קיומו של קושי בוויסות דחפים במצבי דחק, כפי שהשתקף בעבירה הנוכחית. לאור קיומה של נזקקות טיפולית, המליצה קצינת המבחן להיעזר בהליך המשפטי כגורם מדרבן. כן המליצה לדחות את הדיון למשך ארבעה חודשים, במהלכם ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית.

7. בשל המלצתו של שירות המבחן, נדחה המשך שמיעת הטיעונים לעונש. בנוסף, הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם.

8. ביום 8.2.17 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא התייצב לשני ראיונות שנקבעו לו, ומשכך לא ניתן היה להגיש חוות דעת בדבר התאמתו לביצוע עונש בעבודות שירות.

9. ביום 27.2.17 הוגש תסקיר משלים נוסף. מהתסקיר עולה, כי הנאשם מבצע עונש שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות שהוטל עליו בתיק האלימות במשפחה, שבו בית המשפט נמנע מהרשעתו. עוד עולה כי הנאשם נמצא בזוגיות מחודשת עם גרושתו, והם מצפים לילד נוסף. הנאשם עובד כמנהל עבודה בחברה, ומסוף חודש דצמבר 2016 השתתף בקבוצה טיפולית של חוק ומשפט. הנאשם הגיע למפגשים ונטל בהם חלק פעיל. עם זאת, קצינת המבחן התרשמה כי לאחרונה חלה נסיגה והתרופפות בתהליך אותו החל. כאשר ביקשו לברר את הדבר עמו, תיאר הנאשם תחושת לחץ הנובעת מתוך ריבוי המטלות בחייו, ובהן גם הקשר הזוגי המחודש, הציפייה לילד נוסף, העבודה, שיפוץ הבית, בעיות בריאותיות מהן סובל והקשר עם שירות המבחן. הנאשם חש מתח וחרדה כתוצאה מההליך המשפטי, וכן חש חריג ביחס למשתתפים האחרים בקבוצת הטיפול, שכן אינו רואה את עצמו בקבוצת

הסיכון. שירות המבחן מעריך כי הנאשם לא מכיר בנזקקותו לטיפול, וכי חלק מהשינוי בעמדתו שתואר גם בתסקיר הקודם, מונע מתוך רצונו לסיים את ההליך המשפטי ללא הרשעה. שירות המבחן מעריך כי שיקול זה מהווה את המוטיבציה העיקרית של הנאשם לטיפול. על אף האמור, שירות המבחן ביקש דחייה של חודשים נוספים על מנת להעמיק את הטיפול, לאחר שיחה עם הנאשם שבה הוסברה לו שוב התרומה שעשויה להיות לטיפול, והנאשם, ככל הנראה, הבין זאת.

10. בדיון שהתקיים ביום 2.3.17 הביע הנאשם את רצונו לסיים את ההליך המשפטי בעניינו וביקש כי הטיעונים לעונש יישמעו באותו היום.

11. ב"כ המאשימה ביקשה להימנע מביטול הרשעתו של הנאשם ולקבוע בעניינו מתחם עונש הולם שבין שירות לתועלת הציבור לבין מאסר קצר בפועל, ולצדם עונשי מאסר מותנה וקנס, ולגזור עליו עונש מאסר בפועל, המצוי ברף העליון של המתחם, מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה, את הודאתו החלקית של הנאשם בכתב האישום המקורי, את הפסקת ההליך הטיפולי על ידי הנאשם ואת עברו הפלילי. מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרישום הפלילי הקודם של הנאשם ופסיקה התומכת בעמדתה העונשית.

12. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם ולגזור עליו עונש של שירות לתועלת הציבור וצו מבחן, תוך שהדגיש את תפקודו התקין של הנאשם במישור התעסוקתי והמשפחתי, את חלוף הזמן מאז האירוע ולקיחת האחריות על ידי הנאשם על המעשים. ב"כ הנאשם טען, כי הגם שההליך הטיפולי לא הושלם, לא ניתן להתעלם מכברת הדרך שעשה הנאשם, וכי הנאשם מעוניין בהמשך הקשר עם שירות המבחן אך לא במסגרת ההליך הפלילי, אשר גורם לו לחרדה ומתח קשים. נטען כי ענישה מעין זו די בה כדי להרתיע, מאחר והנאשם יודע שאם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, עניינו יחזור לבית המשפט. עוד נטען, כי הרשעה תפגע בחייו של הנאשם ובשאיפותיו לקבל רישיון לרכב ציבורי. מטעם הנאשם הוגשו פסיקה התומכת בעמדתו, כתב האישום המתוקן ופסק הדין בתיק שבו נקבעה אשמתו של הנאשם בעבירת אלימות במשפחה, ונטען כי מדובר באלימות מינורית וכי גם האישה עצמה עומדת לדין בגין עבירת אלימות כלפיו.

13. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא מצטער על מעשיו, כי עלה על דרך הישר, מעוניין לסיים את כל ההליכים המשפטיים בעניינו ומאמין כי לא יראה עוד לעולם בבית המשפט.

14. בתום הדיון ניתנה החלטה בה קבעתי, כי לנוכח מכלול הנתונים ובהם טיבה של העבירה ונסיבות ביצועה, העדר הוכחת נזק קונקרטי שעשוי להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, קיומו של רישום פלילי קודם, ללא הרשעה, בעבירת אלימות והעדר המלצה של שירות המבחן, אין מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם. בנוסף ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב לראיון בפני הממונה על עבודות השירות.

15. חוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות שירות מצאה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

16. המעשים שביצע הנאשם פוגעים בסדר הציבורי ובשלטון החוק. עבירות אלימות פוגעות בשלמות הגוף ובתחושת הביטחון, ועבירות אלימות כלפי שוטרים פוגעות בנוסף ביכולתם של השוטרים למלא את תפקידם בצורה חופשית וללא הפרעות. העובדה כי המחוקק קבע לצידה של עבירה זו עונש מזערי, מלמדת על החשיבות שרואה בערכים המוגנים על ידי העבירה.

17. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה בינונית בערכים המוגנים; האלימות שהפעיל הנאשם כלפי השוטר אינה מן החמורות, ואולם היא לוותה במלל בעל אופי מאיים. מדובר במעשה ספונטני, שלא תוכנן על ידי הנאשם מראש, והופסק עם מעצרו של הנאשם. המעשה בוצע כדי למנוע מהשוטר לבצע את עבודתו ולרשום לנאשם דו"ח.

18. בחינת הפסיקה מלמדת, כי על נאשמים שהורשעו במעשים דומים הוטלו עונשים שונים, החל משירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 14.6.07]; רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 9.6.14]; עפ"ג (מחוזי ירושלים) 4734-03-14 **מדינת ישראל נ' אבו עלי** [פורסם בנבו 16.3.14]; עפ"ג (מחוזי מרכז) 23394-01-14 **עמראן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 16.2.14]; עפ"ג (מחוזי מרכז) 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 3.11.13]; עפ"ג (מחוזי מרכז) 21174-07-14 **עיסא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 9.12.14].

19. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בעונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומסתיים בשישה חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשי מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

20. הנאשם בן 28. לחובתו רישום פלילי קודם ללא הרשעה בעבירת תקיפת בת זוג, בגינה נידון ביום 13.11.16 לעונש של 100 שעות שירות לתועלת הציבור וצו מבחן למשך שנה.

21. מתוך תסקירו העדכני של שירות המבחן עולה, כי הנאשם וגרושתו שבו לחיות בזוגיות, הם מגדלים את בתה של גרושתו ואף מצפים לילד נוסף שעתיד להיוולד בקרוב. הנאשם משתדל לקיים אורח חיים נורמטיבי ומתפקד בכל מישורי חייו.

22. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, בשלב מוקדם יחסית של ההליך, שלא במסגרת הסדר טיעון ומבלי שהובטח לו דבר. הודייתו הביאה, כמובן, לחסכון בזמן שיפוטי. אשר למידת לקיחת האחריות מצד הנאשם על מעשיו והבנת והפנמת הפסול שבהם, הרי שניתן להבחין בהתפתחות מסוימת בעניין זה עם חלוף הזמן. הנאשם נטל אחריות ראשונית על מעשיו, אשר על פי ההתרשמות, נובעים מדפוסי אישיות המצדיקים שינוי וטיפול. עם זאת, הנאשם עצמו מביע עמדה אמביוולנטית ביחס לנזקקותו לטיפול, כפי שבאה לביטוי גם בתסקיר האחרון שהוגש, וגם בבקשתו של הנאשם לסיים את התיק בשלב שבו טרם חלה התקדמות משמעותית בהליך הטיפול שהחל.

23. לקולא יש לשקול את העובדה כי ההליך הפלילי מהווה גורם בעל השפעה על הנאשם, והוא גורם לו ללחץ ולחרדות, ועל כן ניתן להניח כי הדבר יהווה, במידה מסוימת, גורם מרתיע לעתיד, אולם כפי שיפורט להלן, לא ניתן להסתפק בכך.

24. ההליך הטיפולי ששירות המבחן התייחס אליו היה למעשה קצרצר, חלה בו נסיגה מסוימת לאחרונה ונראה כי המניע העיקרי של הנאשם להשתלבותו בו הוא מניע חיצוני, הנובע מרצונו לסיים את התיק ללא הרשעה, ולא מניע פנימי המונע מתוך הכרה בצורך בטיפול. ב"כ הנאשם טוען אמנם כי הנאשם מעוניין בהמשך הקשר עם שירות המבחן במסגרת של צו מבחן, ואולם טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן, לפיה המניע של הנאשם להשתתפות בהליך הטיפולי הוא רצונו להימנע מהרשעה, ואף אינו עולה בקנה אחד עם דבריו של הנאשם שביקש לסיים את ההליך המשפטי, בשעה ששירות המבחן שב וביקש דחייה לצורך המשך הטיפול. לנוכח האמור סברתי כי משלא התחולל שינוי מהותי בדפוסי ההתנהגות של הנאשם בעקבות ההליך הטיפולי, נדרשת ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות.

25. הנאשם הוא בעל משפחה. הוא וזוגתו מגדלים שלושה ילדים שהם מופקדים על פרנסתם. מובן כי עונש מוחשי בדמות מאסר בעבודות שירות עלול לפגוע ברצף עבודתו, ובכך לפגוע באופן עקיף גם בבני משפחתו. שיקול זה הוא בעל חשיבות. עם זאת, לא סברתי כי שיקול זה יכול להיות מכריע. העובדה כי מדובר במי שביצע שתי עבירות אלימות בתוך פרק זמן לא ארוך, האחת מהן- בתיק הנוכחי- כלפי שוטר, ואשר השתתף בהליך טיפולי קצר שאותו לא השלים, חרף העובדה כי טיפול כאמור נחוץ על מנת להפחית ולרסן דפוסי פעולה אימפולסיביים ותוקפניים, מחייבת ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות. מצבו המשפחתי של הנאשם והפגיעה האפשרית של העונש בבני משפחתו יישקלו, אם כן, בקביעת משך עבודות השירות.

26. על הנאשם הוטל צו מבחן במסגרת התיק הנוסף, ומשכך, אמנע מהטלת צו מבחן גם בתיק הנוכחי.

27. לנוכח האמור לעיל מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני של מתחם העונש ההולם, ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות במרכז יום לקשיש בנחם החל מיום 7.5.17.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס בסך 500 ₪ או חמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.17.

28. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

29. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, במעמד הצדדים.